

Nr.
van het arrest

Nr. *106-1-100*
van het repertorium

Nr. 405 P 2005
van het parket-generaal

- URBANISATIE
BORGSOM

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

en

weduwe
wonende te

rechtstreeks dagende partij

vertegenwoordigd door Mr. loco Mr.
beiden advocaat bij de balie van

tegen

DE GEWESTELIJK STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR
van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap,
afdeling ROHM , Ruimtelijke Ordening,
met burelen te

rechtstreeks gedaagde partij

vertegenwoordigd door Mr. advocaat bij
de balie van

rechtstreeks gedaagd bij exploit d.d. 23 april 2004 van _____, gerechtsdeurwaarder te _____, en aangezegd aan de Procureur des Konings te _____ bij exploit d.d. 23 april 2004 van _____, gerechtsdeurwaarder te _____

de rechtstreekse dagvaarding luidende als volgt:

Overwegende dat mijn verzoekster en wijlen haar echtgenoot eigenaar zijn van een onroerend goed gelegen te _____, gekadastraerd of geweest zijnde _____

Overwegende dat mijn verzoekster en wijlen haar echtgenoot bij vonnis van de Correctionele Rechtbank te Hasselt bij vonnis van 22 juni 1999 onder meer veroordeeld werden tot het herstel in de vorige staat door afbraak van de heropgerichte woning, de ondergrondse kelder en de betonnen duiker en dit binnen de zes maanden nadat het vonnis in gezag van gewijsde is getreden.

Overwegende dat hiertegen beroep werd aangetekend, maar dat het vonnis werd bevestigd door het Hof van Beroep te Antwerpen bij arrest d.d. 19 april 2002.

Overwegende dat voorziening in Cassatie werd ingesteld; dat deze echter bij arrest van het Hof van Cassatie d.d. 25 februari 2003 werd verworpen.

Overwegende dat de opgelegde straf bijgevolg uitvoerbaar wordt en dat mijn verzoekster geconfronteerd wordt met de afbraak van haar woning of de betaling van een dwangsom van € 123,95 per dag vertraging.

Dat mijn verzoekster in ieder geval de ondergrondse kelder en de betonnen duiker heeft laten afbreken, zodat het probleem zich alleen stelt met betrekking tot de woning;

Overwegende dat om deze reden de zaak uiterst dringend is; dat de dwangsomrechter bevoegd is, aangezien onderhavige procedure wordt gesteld omwille van nieuwe omstandigheden; dat deze nieuwe omstandigheden het gevolg zijn van het gewijzigd decreet op de ruimtelijke ordening d.d. 3 juni 2003.

Overwegende dat deze recente wijziging aan Titel I, Hoofdstuk III van het Decreet van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening gewijzigd bij Decreet van 26 april 2000, een afdeling 4 toevoegt; dat deze afdeling bestaat _____

uit een artikel 9bis; dat dit artikel de oprichting en de opdracht bespreekt van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid;

Overwegende dat door artikel 9 van het voormelde decreet, artikel 153 van het decreet van 18 mei 1999 wordt gewijzigd; dat voortaan het eensluidend advies vereist is met betrekking tot de ambtshalve uitvoering van vonnissen of arresten die betrekking hebben op overtredingen voorafgaand aan de inwerkingtreding van het Organieke Decreet d.d. 18 mei 1999 op 1 mei 2000.

Overwegende echter dat, in weerwil van deze Decreetwijziging, gedaagde op 14 oktober 2003 het Arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen en het Arrest van het Hof van Cassatie houdende verwerping van de cassatie-voorziening tegen dit Arrest aan mijn verzoekster werd betekend;

Overwegende dat vervolgens gedaagde op 9 februari 2004, nog voor de datum waarop de dwangsom kon worden verbeurd, reeds een bevel tot betaling heeft betekend aan verzoekster;

Overwegende dat mijn verzoekster hierop tegen de uitvoering van dit arrest reeds een verzetsprocedure inleidde bij de beslagrechter te Hasselt;

Overwegende dat de onuitvoerbaarheid van het arrest voorafgaand aan het vereiste advies van de Hoge Raad voor het herstelbeleid uiteraard afstraalt op de dwangsom, nu het moeilijk voorstelbaar is dat, indien de Hoge Raad voor het Herstelbeleid de ambtshalve uitvoering van het arrest om welke reden ook afkeurt, de dwangsom onverkort invorderbaar zou blijven;

Overwegende dat het daarom aangewezen is dat in toepassing van artikel 1385 quinquies Ger. W. de dwangsomrechter de looptijd van de dwangsom opschort totdat de Hoge Raad voor het Herstelbeleid zijn advies zal hebben verleend over de mogelijkheid het arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen d.d. 19 april 2002 ambtshalve uit te voeren.

OM DEZE REDENEN

en alle andere te doen gelden in de verdere loop van het geding en hier uitdrukkelijk voorbehouden.

De vordering van verzoekster ontvankelijk en gegrond te verklaren en dientengevolge

De verbeurte van de dwangsom op te schorten totdat de Hoge Raad voor het Herstelbeleid in toepassing van artikel 153 van het Decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening, zoals gewijzigd bij Decreet d.d. 4 juni 2003 zijn advies zal hebben verleend omtrent de mogelijkheid van gedaagde om het arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen d.d. 19 april 2002 ambtshalve uit te voeren.

Gedaagde tevens te horen veroordelen tot betaling van alle kosten van het geding met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding overeenkomstig artikel 1022 Ger. W.

Het tussen te komen vonnis uitvoerbaar te verklaren bij voorraad, niettegenstaande alle verhaal zonder borgstelling en met verbod tot kantonnement.

Onder voorbehoud van alle rechten en middelen.

* * *

Gelet op het arrest op tegenspraak gewezen door het Hof van Beroep te Antwerpen, 7^e kamer, op 19 april 2002, waarbij onder meer als volgt werd beslist:

(Vanvelk zijnde de tweede beklaagde)

Beveelt de plaats in de vorige staat te herstellen, hetgeen de afbraak van de heropgerichte woning, de ondergrondse kelder en de betonnen duiker impliceert binnen een termijn van zes maanden vanaf de dag van het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval dat de plaats niet binnen één jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, dat de stedenbouwkundige inspecteur, het college van burgemeester en schepenen ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd

met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt eerste en tweede beklaagde elk, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, tot betaling van een dwangsom van 123,95 euro per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de termijn van zes maanden nadat dit arrest in kracht van gewijsde zal getreden zijn, met dien verstande dat die dwangsom niet kan worden verbeurd voor de betekening van dit arrest;

en dit uit hoofde van:

Wat tenlastelegging A betreft:

Te op niet nader te bepalen data tussen 1 juli 1993 en 31 december 1994 te hebben gebouwd en van dan af tot 14 december 1998 te hebben in stand gehouden, het feit op 22 juni 1995 vastgesteld zijnde,

als (mede) eigenaar(s) die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht heeft gegeven op het onroerend goed gelegen te gekadastreerd of geweest zijnde eigendom van:

1/ geboren
te op wonende te

2/ bediende,
geboren te op wonende te

binnen de grenzen van een natuurgebied een grond te hebben gebruikt voor het plaatsen van een vaste inrichting te weten een bestaand buitenverblijf wederrechtelijk te hebben gesloopt en een volledig nieuwe woning te hebben gebouwd zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen,

deze feiten thans strafbaar gesteld zijnde bij de artikelen 2, 99, 146, 147, 160 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door het decreet van 28 september 1999 in werking getreden op 1 mei 2000;

Wat tenlastelegging B betreft:

Te op niet nader te bepalen data tussen 1 juli 1993 en 31 december 1994 te hebben gebouwd en van dan af tot 14 december 1998 te hebben in stand gehouden, het feit op 9 april 1996 vastgesteld zijnde,

de eerste en de tweede als gebruikers/uitvoerders die tot de werken opdracht hebben gegeven
de derde als eigenaar die de opstelling van een vaste inrichting heeft gedoogd
op het onroerend goed gelegen te
 gekadastreerd of geweest zijnde
 eigendom van:

apothekeres, geboren te op
wonende te

binnen de grenzen van een natuurgebied een grond te hebben gebruikt voor het plaatsen van een vaste inrichting te weten een ondergrondse kelder en een betonnen duiker te hebben gebouwd zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen;
deze feiten thans strafbaar gesteld zijnde bij de artikelen 2, 99, 146, 147, 160 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door het decreet van 28 september 1999 in werking getreden op 1 mei 2000;

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te
 op 29.12.1998, en
ambtshalve ingeschreven
Ontvangen: 2691 frank. De Ontvanger (get.)

het onroerend goed toebehorend aan en
 ingevolge de akte van aankoop
d.d. 26 mei 1992, verleden voor notaris
te

het onroerend goed toebehorend aan
 bij erfenis ingevolge overlijden van
 (vader) op

* * *

Gelet op het hoger beroep ingesteld op 22 maart
 2005 door de rechtstreeks dagende partij
 tegen al de schikkingen

tegen het vonnis, op tegenspraak geweest door 1
 rechter op 8 maart 2005 door de correctionele
 rechtbank van Hasselt, 13^e kamer, dewelke als
 volgt heeft beslist:

Verklaart de ingestelde eis ontvankelijk doch
 ongegrond.

Veroordeelt in de kosten van
 huidige procedure.

* * *

Gehoord de rechtstreeks dagende partij
 in haar middelen van verdediging,
 ontwikkeld door mr. advocaat loco
 mr. advocaat bij de balie van

Gelet op de door deze partij neergelegde conclusie
 en stukken;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de rechtstreeks gedaagde partij DE
 GEWESTELIJK STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR in zijn
 middelen van verdediging, ontwikkeld door mr.
 advocaat bij de balie van

Gelet op de door deze partij neergelegde
 conclusie;

Overwegende dat het hoger beroep van de rechtstreeks dagende partij, naar vorm en termijn regelmatig, ontvankelijk is;

Overwegende dat, na hernieuwd onderzoek door het Hof ter terechtzitting en aan de hand van de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan en om de oordeelkundige overwegingen van de eerste rechter, door de rechtstreeks dagende partij niet weerlegd zijnde, die het Hof bijtreedt en alhier overneemt en hierna als volgt aanvult, de vordering van de rechtstreeks dagende partij als ongegrond dient afgewezen te blijven;

Dat de bepalingen met betrekking tot het eensluidend advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid, als bedoeld in de artikelen 149 § 1 en 153 van het Decreet Ruimtelijke Ordening van 18 mei 1999 zoals gewijzigd pas in werking treden nadat die Hoge Raad is opgericht en diens huishoudelijk reglement is goedgekeurd hetgeen op dit ogenblik niet het geval is zodat alle bedenkingen desbetreffendthans niet relevant zijn;

Dat noch de voorgelegde persmededeling van de Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening van 13 juni 2005 noch de regeling met betrekking tot de gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen en de ruimtelijke uitvoeringsplannen en de mogelijkheden die desbetreffend kan hebben, momenteel van die aard zijn dat daaruit moet blijken dat de overheid de gedwongen uitvoering van het destijds opgelegde herstel niet verder kan of mag vervolgen;

Dat hoe dan ook alle door de rechtstreeks dagende partij in conclusies aangevoerde beweringen en overwegingen niet van aard zijn een blijvende of tijdelijke, gehele of gedeeltelijke onmogelijkheid voor de veroordeelde om aan de hoofdveroordeling te voldoen aan te tonen;

OM DEZE REDENEN:

HET HOF,

Recht doende op tegenspraak,

Gelet op de artikelen

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935

- 162, 182, 183, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7 strafwetboek
- 1385 quinquies gerechtelijk wetboek

Ontvangt het hoger beroep;

Bevestigt het bestreden vonnis in al zijn beschikkingen;

Veroordeelt de rechtstreeks dagende partij tot de kosten van hoger beroep, deze voorgeschoten door de openbare partij begroot op 39,88 euro;

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzing van de TWAALFDE kamer van het HOF
VAN BEROEP te ANTWERPEN op
VIJF OKTOBER TWEEDUIZEND EN VIJF

Waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Substituut-procureur-generaal

Griffier